ds. J. de Bruin, preek over Zondag 12-1 van de Heidelbergse Catechismus, gehouden in de Jeruzalemkerk (Chr. Geref. Kerk) te Rotterdam-Kralingen op 21 mei 2023.

Votum en groet.

Zingen: Psalm 49:1:

Gij, volken, hoort; waar g' in de wereld woont,
't zij laag van staat, of hoog, met eer bekroond;
't zij rijk of arm, komt, luistert naar dit woord.
Mijn mond brengt niets dan lout're wijsheid voort,
bij mij in 't hart opmerkzaam overdacht.
Ik neig het oor, daar 'k op Gods inspraak wacht,
naar 's HEEREN spreuk, en zal u, op de snaren
der blijde harp, geheimen openbaren.

Schriftlezing: Lukas 4: 14-21:

14 En Jezus keerde weder door de kracht des Geestes naar Galiléa; en het gerucht van Hem ging uit door het gehele omliggende land.
15 En Hij leerde in hun synagogen, en werd van allen geprezen.
16 En Hij kwam te Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging, naar Zijn gewoonte, op den dag des sabbats in de synagoge, en stond op om te lezen.
17 En Hem werd gegeven het boek van den profeet Jesaja; en als Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven was:
18 De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken zijn van hart;
19 Om den gevangenen te prediken loslating en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren.
20 En als Hij het boek toegedaan en den dienaar wedergegeven had, zat Hij neder; en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem geslagen.
21 En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.

Zingen: Psalm 89:9:

Gij hebt weleer van hem, dien Gij geheiligd hadt,
Gezegd in een gezicht, dat zoveel troost bevat:
"Ik heb bij enen held voor Isrel hulp beschoren,
Hem uit het volk verhoogd; hem had Ik uitverkoren.
'k Heb David, Mijnen knecht, Mijn gunsteling gevonden,
En hem met heil'ge zalf aan Mij en 't rijk verbonden."

Lezen: 12 Artikelen des geloofs.
1. Ik geloof in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde.
2. En in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, onze Heere;
3. Die ontvangen is van den Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, nedergedaald ter helle;
5. ten derden dagen wederom opgestaan van de doden;
6. opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods des almachtige Vaders;
7. vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
8. Ik geloof in de Heilige Geest.
9. Ik geloof een heilige, algemene, Christelijk Kerk, de gemeenschap der heiligen;
10. vergeving der zonden;
11. wederopstanding des vleses;
12. en een eeuwig leven.

Lezen: Heidelbergse Catechismus zondag 12 vraag en antwoord 31:
Vraag 31 Waarom is Hij Christus, dat is een Gezalfde, genaamd? Antw. Omdat Hij van God den Vader verordineerd is, en met den Heiligen Geest gezalfd, tot onzen hoogsten Profeet en Leraar, Die ons den verborgen raad en wil Gods van onze verlossing volkomenlijk geopenbaard heeft; en tot onzen enigen Hogepriester, Die ons met de enige offerande Zijns lichaams verlost heeft, en voor ons met Zijn voorbidding steeds tussentreedt bij den Vader; en tot onzen eeuwigen Koning, Die ons met Zijn Woord en Geest regeert, en ons bij de verworven verlossing beschut en behoudt.

Gebed.
Zingen: Psalm 132:6,11,12:
Vers 6:
Bekleed, o hoogste Majesteit,
Uw priesters met gerechtigheid;
Uw gunstvolk juich', door U geleid;
Versmaad hem, dien Gij zalven liet,
Om Uwen knecht, om David, niet.
Vers 11:
"Daar zal Ik David, door Mijn kracht,
Een hoorn van rijkdom, eer en macht
Doen rijzen uit zijn nageslacht.
'k Heb Mijn gezalfden knecht een licht,
Een held're lampe toegericht."
Vers 12:
"Wat vijand tegen hem zich kant',
Mijn hand, Mijn onweerstaanb're hand,
Zal hem bekleên met schaamt' en schand';
Maar eeuwig bloeit de gloriekroon
Op 't hoofd van Davids groten Zoon."

Na de prediking zingen wij Psalm 20 vers 3.

Preek: Geliefde gemeente, wat moet dat een bijzondere kerkdienst geweest zijn, toen daar in de synagoge van Nazareth de Heere Jezus werd gevraagd om een stukje uit de Bijbel te lezen. En de Heere Jezus heeft dat gedaan. In gedachten zie ik de Heere Jezus daar staan met een boekrol, heel zorgvuldig Zijn preektekst uitkiezend: Jesaja 61. Ik geloof dat het muisstil werd in de synagoge, toen Jezus begon te lezen uit het Woord van Zijn Vader. En toen Hij een gedeelte uit Jesaja 61 gelezen had, werd de boekrol weer opgerold en in de kast, die in de synagoge de ark werd genoemd, neergezet. Toen ging Hij zitten. Dat was de houding van een rabbi die vervolgens onderwijs ging geven. Het eerste wat Jezus zegt, als Hem gelegenheid wordt gegeven om iets over de Schriftlezing te zeggen, is: *Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.*

Wat was er dan vervuld? Hij had gelezen uit Jesaja 61: *De Geest des HEEREN is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te prediken het aangename jaar des HEEREN.* Dus Christus was in het Oude Testament al beloofd om Profeet te zijn, om aan armen het Evangelie te verkondigen. Maar nog meer om te genezen de gebrokenen van hart. Christus was ook de beloofde Priester, Die als een lam ter slachting zou worden geleid, om gebrokenen van hart te genezen*. 'Want de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden'* (Jes. 53:5).

En tenslotte was er nog iets wat de Heere Jezus had gelezen uit de profetieën van Jesaja: *'Om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis.'* Hij was ook de beloofde Koning, Die bij machte was om zondaren, die gevangen zaten in allerlei banden van zonde en duivel, te verlossen en te bevrijden. Ja waarlijk een Koning Die het zaligst lot, ver boven andere goôn, kan schenken.

Dat alles ligt nu opgesloten in die heerlijke naam Christus. En daar gaan we vanmiddag over horen. We schrijven ons thema boven de prediking:

Het Ware Geloof in de Naam Christus. Drie gedachten:

1. Die naam predikt Zijn profetisch onderwijs.
2. Die naam predikt Zijn priesterlijke liefde.
3. Die naam predikt Zijn koninklijke macht.

1. Zijn Profetisch Onderwijs

In Zondag 11 hoorden wij de leerling een heerlijke geloofsbelijdenis uitspreken over de naam Jezus. Dat is die ene Naam die onder de hemel, onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden. Dat is die heerlijke Naam die predikt dat een verloren zondaar nog gered kan worden.

Dat is die lieflijke Naam die de Vader gegeven heeft, waarmee de Vader zo duidelijk laat weten wat Zijn liefste werk is, namelijk om Zijn volk zalig te maken van hun zonden.

Maar nu heeft de Zoon van God nog meer Namen. Hij draagt ook de Naam Christus. Over die Naam heeft de leerling in de Catechismus ook een heerlijke geloofsbelijdenis uitgesproken. We zouden kunnen zeggen dat de Naam Christus nog een nadere verklaring geeft aan de Naam Jezus. Sprak de Naam Jezus van de mogelijkheid om weer zalig te kunnen worden, de Naam Christus laat ons meer weten in welke weg Hij dat doet. Hoe Hij die zaligheid verworven heeft, maar ook in welke weg Hij die zaligheid toepast. Daarom wordt de Naam Christus ook wel de Ambtsnaam genoemd. En wie in de tijd van het Oude Testament geroepen werd tot een ambt, die werd gezalfd met heilige olie.

Dat komt ook heel duidelijk openbaar in de Naam Christus. Want, jongens en meisjes, probeer dat te onthouden: De Naam Christus is een Griekse Naam. In het Hebreeuws, de taal van het Oude Testament, klinkt dat als Messias. En zowel de Naam Christus als Messias betekent 'Gezalfde'. God de Zoon is gezalfd met de Heilige Geest, zo zegt de leerling in dit antwoord. Wanneer is dat openbaar gekomen? Wanneer liet God de Vader dat zien, dat de Heere Jezus werkelijk gezalfd is met de Heilige Geest? Nou, toen Hij gedoopt werd. Want toen daalde de Heilige Geest in de gedaante van een duif naar beneden, en ging op het hoofd van de Heere Jezus zitten. Dat was een zichtbaar teken dat de Heere Jezus daadwerkelijk gezalfd was met de Heilige Geest. Maar er gebeurde nog iets bij de doop van de Heere Jezus. Want toen klonk er ook een stem uit de hemel. Dat was de stem van de Vader en Die zei: ‘*Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb’* (Matth. 3:17b).

Waarom zei de Vader dat eigenlijk, gemeente? Waarom zei Hij tegen Zijn Zoon, Die daar, 30 jaar oud geworden, in de Jordaan stond: ‘*Mijn geliefde Zoon, in Denwelke Ik al Mijn welbehagen heb*?’ Weet je waarom de Vader dat zei? Omdat heel lang geleden – jongens en meisjes, ik zeg het heel eenvoudig zodat jullie het ook kunnen begrijpen – voordat de schepping er was, toen alleen de Heere God nog in de hemel was, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, toen hebben Zij met elkaar – ik zeg het heel eerbiedig – een vergadering gehad. Toen moest er een besluit genomen worden, een besluit dat er eigenlijk al was, maar dat zou uitgesproken worden. Wat dan? Namelijk hoe een verloren zondaar weer zalig zal worden.

Want u weet wel en jullie weten ook wel, jongens en meisjes, de Heere weet natuurlijk alle dingen. Voordat Hij de aarde ging scheppen, wist Hij allang wat er allemaal zou gaan gebeuren. Hij wist dat alles mooi gemaakt zou worden, maar Hij wist ook wat de duivel zou doen en dat de mens zou vallen in de zonde, maar Hij wilde niet alle mensen in de verlorenheid laten liggen.

Want Hij wilde van eeuwigheid zondaren behouden. Maar hoe dan? Toen heeft Hij daar met Zijn Zoon over gesproken. Toen heeft Hij als het ware tegen Zijn Zoon gezegd: Mijn Zoon, U weet dat Ik een schare die niemand kan tellen, hartelijk liefheb. Maar ze zullen in de zonde vallen en tóch wil Ik ze behouden. Maar de zonden waarin ze zullen vallen, moeten wel gestraft worden. Want Ik ben God en Ik ben rechtvaardig en Ik ben heilig. Maar hoe zullen die zonden dan gestraft kunnen worden? Wie zal voor die mensen Borg kunnen zijn? Want al die mensen kunnen dat zelf niet.

Toen heeft de Heere Jezus gezegd: Maar Vader, dat U weet toch wel Wie dat kan? Jazeker, dat wist de Vader, want de Vader had Hem zelf al aangewezen. *Mijn Zoon, U zal dat moeten doen.* Dat betekent het woordje 'verordineerd'. De Heere God heeft Zijn Zoon aangesteld om Borg te zijn. Toen Hij Hem aanstelde en die vraag stelde: Wie zal dan Borg zijn voor zondaren? Toen heeft de Heere Jezus gezegd: Dat wil Ik doen, Vader. Kijk, daar heb je gelijk de uitleg van de eerste zin van het antwoord: God de Vader heeft Zijn Zoon aangesteld, verordineerd, om Borg te zijn, om de Christus te zijn. Dat zou Hij doen als Middelaar, als God en Mens in één Persoon. Als Mens zou Hij moeten lijden en sterven, en daarom moest Hij daarvoor bekwaam gemaakt worden door de Heilige Geest.

Waarom is Hij Christus, dat is Gezalfde, genaamd? Omdat Hij van God den Vader verordineerd en met den Heiligen Geest gezalfd is. Die afspraak, dat overleg, noemen wij de Raad van de Vrede, de Vrederaad. Waartoe is de Heere Jezus dan aangewezen? Waartoe is Hij verordineerd? Om de grote Ambtsdrager te zijn bij uitnemendheid. *'Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen'* (Matth. 20:28)*.*

Daarvoor moest Hij allereerst die hoogste Profeet en Leraar zijn. Daar gaan we eerst over nadenken. Dat is het eerste ambt waartoe Hij verordineerd is en door de Heilige Geest bekwaam gemaakt is. Want wat gaat Christus nu doen als Hij de Naam Jezus gaat waarmaken? Wat komt Hij doen als Hij daadwerkelijk de Zaligmaker van zondaren zal zijn? Wat is het eerste werk dat Hij in Zijn volk gaat doen als Hij een zondaar zalig gaat maken? Hij gaat onderwijs geven. Hij is een grote Leraar, een Meester. Hij gaat de verborgen raad en wil van God over de verlossing van een zondaar volkomen openbaren.

Ja, dat was verborgen. Want wat ik zojuist heb uitgelegd, gemeente, wat er in de stilte van de nooit begonnen eeuwigheid heeft plaatsgevonden, was verborgen. Alleen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest wisten ervan. Maar het is niet verborgen gebleven, want Christus is naar de aarde gekomen om het te openbaren. Wat God besloten heeft, liet Hij beschrijven in het Woord van God, en Hij heeft Zijn knechten uitgezonden om dat te prediken. Christus heeft dat Zelf ook gedaan. In het Oude Testament zond Hij Zijn profeten.

Denk aan Jesaja, aan Daniël, aan Elia. En Mozes wordt ook een profeet genoemd. Allemaal ambtsdragers door wie de Heere Jezus Christus in het Oude Testament al onderwijs wilde geven. Toen Hij op aarde kwam, deed Hij het Zelf. En nadat Hij opgevaren is naar de hemel, zendt Hij nog steeds Zijn knechten uit om door middel van de prediking onderwijs te geven.

Is dat geen wonder voor een mens die de weg niet meer weet? Voor een mens die zo weinig weet en die zo onkundig is? Voor een mens die zo hulpeloos is, en voor een arme zondaar die het niet meer weet? Aan zulken wordt het Evangelie verkondigd, dat is de taak die Christus op Zich genomen heeft. Hij gaat die verborgen wil en raad van de Vader aangaande de zaligheid openbaren. Kijk, dat doet Hij als de grote Profeet en Leraar. Daarom hebben wij Hem nodig, gemeente, ook voor ons eigen hart. Heb je dat leren verstaan in je leven? Kun je ook niet meer zonder dat onderwijs wat door de prediking tot je komt, wat ten diepste het onderwijs van Christus is?

Wat is dat nodig, gemeente, dat de Heere zo komt met dat onderwijs. Want in het paradijs was dat niet nodig. De Heere had de mens geschapen met een wijs hart en met een wijs verstand. Toen kende de mens de Schepper van hemel en aarde. Toen kenden Adam en Eva God als hun Vader. Hoe zalig was dat! Maar toen kwam de zonde. Toen raakte de mens die ware wijsheid, die hartelijke kennis van God, kwijt. Daarom is de mens niet wijs meer, gemeente. U ook niet, jij ook niet, en ik ook niet.

Wij kennen ten diepste God niet door het ware, bevindelijke geloof. Wij genieten van nature niet meer dat zalige leven met de Heere. Maar wij zijn dwaas geworden, onkundig, blind. De oude zanger Ethan zong in Psalm 89 dat alle mensen dwaas en wrevelig Gods geboden overtreden hadden. O, wat zijn wij diep gevallen, gemeente. En met al onze vermeende wijsheid, weten we ten diepste niets. Wij weten niet meer wie God is. En zolang wij onbekeerd zijn, weten we feitelijk ook niet goed wie we zelf zijn.

Als je de Institutie van Calvijn in huis hebt, en je zou hem openslaan op een van de eerste bladzijden, dan zou je daar vinden dat Calvijn schrijft: *De ganse hoofdinhoud van onze wijsheid, die de ware en echte wijsheid is, bestaat in twee delen: kennis van God en kennis van onszelf.* Maar die wijsheid hebben wij niet meer. We kunnen misschien verstandelijk heel veel dingen over God zeggen, en we kunnen misschien verstandelijk ook nog wel beamen dat wij slechte mensen zijn en dat wij zondaren zijn. Maar heel diep in ons hart willen wij er niet aan, omdat wij niet het juiste zicht hebben op God en op onszelf. Kijk, en als de Heilige Geest nou je hart gaat openen en Hij laat als het ware het Woord spreken – dat is Christus' spreken in je ziel –, ja, dan wordt het anders. Dan ga je verstaan hoe dwaas je bent, hoe onkundig je bent, dat je geen verstandelijke en bevindelijke kennis meer van God hebt tot zaligheid.

Dan word je ook eerlijk gemaakt voor God en zeg je: Heere, ik heb geen verstand van God en Goddelijke zaken, zoals het in het Woord wordt geopenbaard. Heere, ik weet het niet meer. Ik dacht dat ik het meende te weten. Ik dacht dat ik alles in pacht had. Maar nu U me laat zien wie U bent en wie ik ben, Heere, ik weet het niet meer. En wat ik helemaal niet meer weet, is hoe ik zalig moet worden. Heere, leert U mij dan toch de weg. Heere, leert U mij toch de waarheid kennen.

Weet je wat nu zo wonderlijk is? Als je zo in waarheid aan het bidden bent voor het aangezicht van God, heb je het nog niet in de gaten, maar je wordt feitelijk al geleid door deze hoogste Profeet en Leraar. Want zo begint Zijn Profetisch onderwijs om Zichzelf als Zaligmaker van uw zonden te openbaren. Hij zal eerst in je hart de behoefte gaan werken om verlost te worden. En wanneer zul je nou behoefte om verlossing gaan krijgen? Ja, dan moet je toch gaan verstaan waarvan je verlost moet worden. Nou, zegt de Heere Jezus: Dat ga Ik je onderwijzen. Ik ga dat vanmiddag niet uitvoerig herhalen, maar bij Zondag 2 hebben we daar al iets van gezegd. Het is Christus, Die door de wet een zondaar bekend maakt met zijn zonden en schuld. Want de wet van God, waaruit de mens zijn ellende leert kennen, ligt in de handen van Christus. Als Christus zo gaat onderwijzen in je hart en leven, dan heeft dat altijd ten doel om je tot Hemzelf te leiden.

We zien het toch heel duidelijk bij die Samaritaanse vrouw. Jezus begon te spreken over het water, het levende water, naar aanleiding van het waterputten van die vrouw. Maar feitelijk bedoelde Hij Zichzelf. Want Hij zegt het toch: *Als je van het levende water gedronken hebt, zul je in eeuwigheid geen dorst meer hebben.* Je zou kunnen zeggen: Een rijkere Christus-prediking was er niet. Maar ze verstond het niet. Er was nog geen plek voor. Zo kan het ook in uw en jouw leven zijn dat je onder een rijke Christusprediking zit, maar dat je het ten diepste niet verstaat. Ga dan maar bij die hoogste Profeet en Leraar vragen: Mag ik het wel verstaan? En dan weet Hij wel in welke weg. Kijk maar bij die Samaritaanse vrouw, want als Hij merkt dat ze er helemaal niets van begrijpt, hoeft Hij maar een paar woordjes te zeggen, en heel haar zondige leven wordt blootgelegd. Ga je man eens halen en toen was het gedaan met die vrouw. Toen werd zij een zondares. Later gaat ze het ook zeggen tegen de Samaritanen: *Ik heb Christus gevonden, Die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb.*

Ziet u wel? Dat doet Hij als die hoogste Profeet en Leraar: om in die weg van ontdekking Zichzelf te openbaren. En dat is Zijn liefste werk. De profeet Joël heeft het geprofeteerd: *Hij zal de Leraar der gerechtigheid zijn.* Weet je wat dat betekent, gemeente? Het betekent dat je verlost moet worden van je ongerechtigheid. Heb je die? Is het ook een stroom van ongerechtigheden die je hier van binnen ontdekt hebt? Heb je misschien geprobeerd om met allerlei middeltjes die weg te werken, je zelf op te knappen en je een beetje mooi voor God te maken? Maar is het ook mislukt?

Ben je er ook achter gekomen dat je een eigen gerechtigheid kan opbouwen, die je ook niet met God kan verzoenen? Kijk, daar wil de Heere Jezus je in onderwijzen. Hij gaat je ongerechtigheden laten zien en Hij gaat ook je eigen gerechtigheden laten zien. Die moeten een wegwerpelijk kleed worden, zodat je een naakte zondaar voor God bent, om Christus nodig te krijgen als de HEERE, onze Gerechtigheid. Dat je alleen met Christus' kleed, met Christus' mantel der gerechtigheid, voor God kan bestaan.

Zo gaat Hij als Profeet plaatsmaken voor Zichzelf, voor Zijn eigen werk. Hij gaat je leren dat Hij lijden moest. Hij gaat je leren dat Hij sterven moest. Hij gaat je doen zien dat Gods deugden verheerlijkt moeten worden. Hij gaat je inwinnen om je werkelijk alleen door Hem te laten zaligen, Die het Lam Gods is dat de zonden der wereld wegdraagt. Een heel bijzonder Lam, een Lam Die tegelijkertijd de Priester was. En dat spreekt van Zijn Priesterlijke liefde.

2. Zijn Priesterlijke Liefde.

Onze tweede gedachte: Zijn Priesterlijke liefde. Toen Christus op de aarde was, heeft Hij als de grote Profeet en Leraar onderwijs gegeven, ook over het werk dat Hij zou gaan doen. Ik weet niet of het u wel eens opgevallen is, maar wanneer begon de Heere Jezus nou over Zijn lijden en sterven te spreken? We vinden het drie keer in de Bijbel. Wij noemen dat wel de lijdens-aankondigingen. Drie keer. En wanneer is Hij daar voor het eerst mee begonnen? Dat was op het moment dat Hij met Zijn discipelen in Caesarea Filippi was, en dat Hij aan Zijn discipelen heeft gevraagd: '*Wie zeggen de mensen dat Ik ben?'* En dan komen er allerlei antwoorden. En in stilte, met geduld, luistert de Heere Jezus. En dan komt die persoonlijke vraag: '*Maar gijlieden, wie zegt gij dat Ik ben?'* Die vraag komt trouwens vanmiddag ook tot u en tot jou. Wie zegt gij dat Ik ben?

Nou, gemeente, kun je antwoord geven? Of staat de wagen nu stil? Zou je het liefst weg willen lopen voor zo'n vraag? Ja, maar je bent op reis naar de eeuwigheid! Je wilt toch zonder verschrikken voor God verschijnen? *Wie zegt gij, gemeente van Kralingen, Wie Ik ben?* Petrus mocht door het werk van de Vader antwoord geven: '*Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.'* Vindt het weerklank in je hart? En dan staat er in Mattheüs 16, nadat Petrus dit heeft gezegd: '*Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen en overpriesters en schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.'*

Toen begon Hij te verklaren dat Hij niet alleen een Profeet is, maar dat Hij als de Christus ook de Hogepriester is. Al begrepen de discipelen aanvankelijk totaal niet wat de Heere Jezus daarmee bedoelde, toch begon Hij onderwijs te geven over Zijn Priesterlijk werk. En daarin sprak Zijn liefde, gemeente. Daarin openbaarde Hij Zijn Priesterlijke liefde.

Toen Johannes in de avond van zijn leven het Evangelie mocht schrijven en hij kwam bij dat dertiende hoofdstuk van zijn Evangelie, toen heeft hij iets geproefd van die Priesterlijke liefde. Want toen mocht hij door de Heilige Geest schrijven: '*En vóór het feest van het pascha, Jezus wetende dat Zijn ure gekomen was, dat Hij uit deze wereld zou overgaan tot den Vader, alzo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde'* (Joh. 13:1)*.*

O, sta daar toch eens een ogenblik bij stil. Nou heeft die grote Hogepriester Zijn Kerk liefgehad tot het einde. Liefgehad tot in de dood, liefgehad van eeuwigheid tot eeuwigheid. Dat is Priesterlijke liefde, gemeente. Hoe nodig was het toch dat Hij ook als Priester op deze aarde zou komen. Mag u dat verstaan, mag jij dat verstaan? Heb je de Heere Jezus niet alleen nodig om je te onderwijzen. Maar heb je de Heere Jezus nou ook nodig als Priester?

Want weet u wat er in het paradijs gebeurd is? Toen zijn wij geschapen met een priesterlijk hart. Ons hart was vervuld met liefde tot onze Schepper. Wij hadden alles voor onze Schepper over. Wij konden elke dag oprecht, uit de volheid van het gemoed zingen: Heere, ik zal U hartelijk liefhebben, want Gij zijt mijn sterkte en ik zal U vrijwillig liefhebben. O, dat leven in het paradijs, dat was een liefdesleven. Daar ging de liefde uit tot een liefhebbende God en Vader. Zo was de mens geschapen met priesterlijke liefde, met een priesterlijk hart tot eer van God. Heel het leven van de mens in het paradijs schitterde van die priesterlijke liefde, van die aanbiddende liefde, van die zegenende liefde.

Maar die is verdwenen. De liefde tot God en de naaste is er niet meer door die diepe val in het paradijs. Toen is er een verschrikkelijke werkelijkheid in het hart van de mens gekomen, namelijk dat wij geneigd zijn die grote, goede God te haten en ook onze naaste. Toen hebben wij onszelf en onze nakomelingen van die heerlijke priesterlijke liefde beroofd. Dat is een ontzaglijke werkelijkheid, gemeente, dat wij God niet meer liefhebben. Maar God bleef wel dezelfde. Hij veranderde niet en daarom bleef de eis tot de priesterlijke liefde die Hij zo waard is, staan. De Heere wijkt niet van Zijn Woord af en ook niet van Zijn liefdeswet af, want daar is de Heere te rechtvaardig voor, daar is Hij te heilig voor.

Wat gebeurt er nu als Christus de liefdeseis in je hart gaat afdrukken, als Hij je nou laat weten wat de inhoud van de Wet is: *God liefhebben boven alles, en uw naaste als uzelf*. Dan kom je erachter dat je het niet meer kunt. Het is zelfs zo erg dat we het van nature niet meer willen. Dan komt er een gemis van die priesterlijke liefde die we door de zonden zijn kwijtgeraakt. En toch komt er weer liefde tot God. Hoe komt dat? Omdat de Heere Zijn liefde in je hart gaat uitstorten, zodat je weer kan zingen: *U al mijn liefde waardig schatten.* Maar hoe komt het toch goed tussen God en mijn hart? Dat wordt een grote vraag.

Daarom ga je met een bedroefd hart belijden: Heere, ik ben geschapen om U lief te hebben. U hebt mij geschapen om Uw geboden te gehoorzamen, maar ik kan het niet meer. Ik merk dat er geen priesterlijke liefde meer in mijn hart is. Heere, ik heb ontdekt dat er haat is in mijn hart, dat er zonde is, dat ik met al mijn zonde in de schuld sta bij U. En als U nu tot mij komt vanuit het Woord en U zegt als de rechtvaardige God: *'Betaal Mij wat gij schuldig zijt*. Heere, dan moet ik zeggen: ik kan het niet. Ik heb niets om de schuld te betalen. *Heere, ik kan de prijs der ziele dat rantsoen, aan God in tijd noch eeuwigheid voldoen.*

Kent u iets van deze lessen van Hem? Weet u waarom de Heere je dat gaat leren? Om plaats te maken voor Zijn Priesterlijke liefde. Ja, om in die Priesterlijke liefde van de Heere Jezus Christus de liefde van God te mogen ontdekken. Zoals Johannes het als het ware uitgejubeld heeft: *'Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een Verzoening voor onze zonden'* (1 Joh. 4:9,10).

O, nu is er toch een Priester, Die volmaakte Priesterlijke liefde kan geven aan de Vader. Dat is Zijn eniggeboren Zoon. En Hij moest Zijn broederen in alles gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester kon zijn in de dingen die bij God te doen waren, en om de zonden van het volk te verzoenen. Ja, dat waren de dingen die Christus gedaan heeft met een Priesterlijk hart. Met Priesterlijke liefde heeft Hij de tien geboden volmaakt gehouden. Hij kon zeggen: *'Zie, Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden Mijns ingewands'* (Psalm 40:8,9). Maar daarbij moest Hij ook voor die schuld gaan betalen.

Welk een Priesterlijke liefde heeft Christus niet geopenbaard, gemeente, toen Hij daadwerkelijk ging lijden en sterven? Hoe Hij dat Lam is dat God als een brandoffer heeft voorzien? Het oudtestamentische brandoffer bestond uit twee dingen: allereerst een dankoffer, dat spreekt van de totale toewijding aan God, en in de tweede plaats het schuldoffer, om de schuld te betalen die Gods kerk gemaakt had. Kijk, en daar heeft de leerling iets van geleerd in zijn leven. Want hij belijdt het van Christus: de enige Hogepriester, Die ons met het enige offer van Zijn lichaam verlost heeft.

Zijn lichaam. Dan zie ik Hem gaan, gemeente, met dat menselijke lichaam dat Hij had. Hij is gekomen in gelijkheid van het zondige vlees. Kohlbrugge zegt: *'Hij heeft als het ware de zonde van Zijn kerk in Zijn lichaam, in Zijn vlees getrokken.'* Zo liet Hij Zich hechten aan het kruis en liet Hij Zijn lichaam één worden met dat vloekhout.

En dat om een vloek te worden voor vervloekten, om daar aan dat kruis de zonden te nagelen, om dat handschrift wat tegen Zijn kerk is, uit te wissen. Om die zonden te begraven in het graf, waar ze nooit meer uit zullen komen. Zodat God geen zonden meer ziet in Zijn Jakob en geen ongerechtigheid meer in Zijn Israël.

Is dat geen liefde van God, gemeente? Spreekt dat niet van de Priesterlijke liefde van Christus? De liefde tot Gods deugden, maar ook Zijn onuitsprekelijke liefde die uitgaat naar zondaren, naar verloren zondaren, naar schuldige zondaren. O, wie zal de lengte, de breedte, de diepte, de hoogte van deze liefde, van die priesterlijke liefde van Christus, onder woorden kunnen brengen? De lengte, jongens en meisjes, van eeuwigheid tot eeuwigheid, oneindig lang. En de breedte, *'zo ver het west verwijderd is van het oosten, zo ver heeft Hij, om onze ziel te troosten, de schuld en zonde van ons weggedaan.'* Hoe breed is die liefde? Oneindig breed. En dan de hoogte, het komt uit de hoge hemel, uit de hoogste hemelen, *en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.* En hoe diep ging de liefde van Christus? Zo diep dat Hij wilde nederdalen ter helle, waar Hij uit moest roepen: *'Eloï, Eloï, Lama Sabachthani.'*

Gemeente, als een druppel van die liefde deze middag in je hart wordt uitgestort, dan verbreekt het je. Dan kun je niets anders zeggen: *'O diepte des rijkdoms.'* Arme zondaar in ons midden, luister eens. Wilt u behouden worden? Dan heb je niemand anders nodig dan deze Christus, Die ons met Zijn enige offer, van Zijn lichaam aan het kruis, verlost heeft. Voor eens en voor altijd heeft Hij dat offer gebracht. Met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen die geheiligd worden.

Wat is nu het wonder? Dat je elke keer weer tot die grote Hogepriester mag gaan met al je zonden, met al je schuld en met al je nood. Want het enige offer is van kracht en blijft van kracht tot in der eeuwigheid. Want Christus heeft niet alleen een offer gebracht, gemeente, maar Hij is met dat offer naar de hemel gegaan om daar, zo zegt de leerling, tussen te treden bij de Vader met Zijn voorbeden. Dat wil zeggen: daar is die grote Vader, Die geen gemeenschap kan hebben met zonden en met zondaren. En hier op aarde is een arme zondaar, die voor God niet kan bestaan. Maar nou komt daar Christus en Die treedt daartussen. Die gaat daar tussen de Vader en die zondaar staan met Zijn bloed. En op grond van dat bloed is Hij de Voorspraak bij de Vader. En pleit Hij voor de zaligheid van een zondaar. En pleit Hij om de vergeving van zonden.

Dan hoor ik weer Johannes in een van zijn brieven zeggen: *'Mijn kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt.'* Nee, zegt iemand die de Heere vreest, daar val ik voor. Dat wil ik niet. Ik wil niet meer zondigen. Maar dan die pijnlijke ontdekking, elke dag weer opnieuw, toch weer die zonden. Maar dan staat er geen punt. Want Johannes wist dat wel.

Daarom zegt hij: *'En indien iemand gezondigd heeft*, als hij dan toch weer in de zonde valt, als er dan toch weer overtredingen zijn bij de wet, *wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige.'* Hij zegt niet: Wij zullen een keer een Voorspraak krijgen. Neen, hij zegt: *'Wij hebben een Voorspraak bij de Vader.'*

O, zo leeft Hij, gemeente. Zo is Hij werkzaam. Zo bidt Hij altijd voor Zijn kerk als die enige Hogepriester, altijd. En weer zeg ik het, net als ik vanmorgen heb gezegd: Al kun je het helemaal niet meer bekijken en al moet je misschien vanmiddag zeggen: Ik roep tot God en ik bid tot Hem, maar de hemel lijkt wel gesloten. Maar het Woord van God laat ons weten: *Zo Hij altijd leeft om voor Zijn kerk te bidden.* Zijn kerk, die niets anders zijn en blijven dan arme zondaren in zichzelf. Alleen door Hem kunt u tot God gaan. Hij is de Weg, de enige Weg. Niemand komt tot den Vader dan door Hem alleen. En Hij is bij machte om je te hulp te komen, in wat voor nood je ook bent. Want Hij bezit een eeuwige Koninklijke macht.

3. Zijn Koninklijke Macht

Onze laatste gedachte: Zijn Koninklijke macht. Ja, Hij is een Koning. En daarmee komen we eigenlijk weer bij de preek van vanmorgen. Als de Almachtige in hemel en op aarde, en met Zijn Koninklijke nabijheid, zegt Hij: *'Ik ben met u lieden al de dagen tot aan de voleinding der wereld.'* Gezalfd door Zijn Vader en daarom kon Hij zeggen in Psalm 2: *'Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid.'* En Hij is een machtige Koning, gemeente, een almachtige Koning. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde.

En daarom is het zo nodig dat deze Koning in je leven komt, en dat Hij gaat regeren in je hart en in uw hart. En waarom is dat noodzakelijk? Dan moeten we ook bij dit laatste stuk weer terug naar het paradijs. Daar heeft God ons als koningen geschapen. We mochten regeren te midden van de schepping. Het was een taak van Adam en Eva in de hof van Eden, de mens als de onderkoning van de Koning der koningen. Hoe gelukzalig was het om als onderkoning te mogen leven hier op aarde. Maar toen kwam de duivel. En moedwillig zijn wij van koning veranderd en luisterden wij naar hem. Wij braken de banden met de Koning der koningen. Wat heeft de zonde ook dat koninklijke ambt van de mens kapot gemaakt. De kroon is gevallen van ons hoofd, gemeente.

In plaats dat wij een onderkoning van die heerlijke Koning waren, zijn we een slaaf geworden van de duivel. Slechter kon niet, een diepere vernedering kon niet. Maar wij hebben het moedwillig gewild: Een onderdaan te zijn van koning Satan. Vreselijk, vreselijk. Daarmee kwamen we in een totale machteloosheid en krachteloosheid terecht. En wat de Heere ook zegt, wat de Heere ook doet, onze doodsstaat is zó sterk. Wij kunnen ons niet bekeren. We kunnen onszelf niet verlossen. En we kunnen ook niet geloven.

Ook al komt de Heere welmenend: *'Bekeert u, bekeert u toch, waarom zoudt gij sterven?'* En al legt Hij het na aan je hart: *'Gelooft in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden.'* Maar in ons is geen kracht meer. Maar waar bij ons geen kracht meer is, waar bij ons totaal geen macht meer is, is daar die almachtige Koning, Die regeert tot in alle eeuwigheid. Dat is Christus, de Koning. O, en hoe openbaart Hij Zich als Koning, ook in de wedergeboorte. Ook al is er vanmiddag hier in ons midden een dode zondaar, dan is Koning Jezus bij machte om met één machtswoord je van dood levend te maken.

En het zou een wonder zijn als het gebeurt op het moment dat Gods knecht het uitroept tot een verloren zondaar in ons midden: *'Ontwaak, gij die slaapt, staat op uit de doden en Christus zal over u lichten.'* Hij weet raad met je onwillige hart. Want Hij zal zorgen dat het gewillig gemaakt wordt als Hij je van dood levend maakt. En waar van nature de neiging er is om God te haten, Hij kan het hart openbreken, de liefde Gods in je hart brengen, zodat het in je hart gaat leven: *'U weet alle dingen, U weet dat ik U liefheb.'*

O, als deze Koning je gaat bekeren, dan gaat Hij je leren om je totaal te onderwerpen aan Zijn Woord en door Zijn Geest. En dat betekent heel wat, gemeente. Want dan gaat Hij het voor het zeggen hebben in je leven. Dat is een hele les, want wij willen het graag zelf allemaal regelen. Wij willen zo graag zelf heer en meester zijn. En wat is het een les om te leren om koning af te worden en je alleen door Hem te laten regeren. Maar Hij zorgt er wel voor dat je ervoor ingewonnen wordt, zodat je Jeremia gaat nazeggen: *'Heere, Gij hebt mij overreed, en ik ben overreed geworden; Gij zijt mij te sterk geweest, en Gij hebt overmocht'* (Jer. 20:7a). Gemeente, Ik wou dat ik het kon laten voelen wat het is. Maar het is zo zalig als alle weerstand wordt verbroken, en je mag je helemaal overgeven aan de Heere alleen. Om geen eigen heer en meester meer te zijn, maar je door Hem te laten leiden.

Ja, dan moet ik ook wel iets ontdekkends zeggen vanmiddag. Want naast de ware gelovigen spreekt Gods Woord ook over schijngelovigen. Naast de wijze maagden zijn er ook dwaze maagden. En die willen daar juist niet van weten. Die willen nog wel horen over Christus als Profeet. En die kunnen in hun gevoelsleven nog wel geraakt worden, als het gaat over die Priesterlijke liefde. Hoe Hij als het Lam Gods ter slachting werd geleid. Maar als het gaat om de regering van Koning Jezus in je hart, waarbij je al je eigen inzichten en gedachten en pogingen en houvast moet kwijtraken; daar willen schijngelovigen niet aan. En dat is juist zo erg, want daaruit blijkt dat je het allemaal zelf aan het doen bent. Maar het is zo zalig om een onderdaan van Koning Jezus te mogen zijn.

Mag je dat zijn? Begeer je dat te worden? Heb je ook geleerd: mijn kroon moet omgekeerd, en nog een keer omgekeerd, en nog een keer omgekeerd worden? (Ez. 21:27 lezen). Heb je je leven gezien in Mefibóseth, die eens opgehaald werd uit het verachte Lodebar en die voor Koning David moest verschijnen met een hart vol vrees? Want hij was een nakomeling van Saul. En als er een nieuwe koning op de troon kwam, zoals dat bekend was in de tijd van de Bijbel, werden alle nakomelingen van het vorige koningshuis gedood. Wat moet er niet in het hart van Mefibóseth omgegaan zijn, toen daar plotseling die wagen kwam van Koning David met zijn knechten en zij hoorden het bevel: U moet bij de koning komen. Die man viel voor de troon neer en kon maar één ding verwachten: Deze koning zal mij doden.

Maar is het niet meegevallen voor die ellendige zondaar uit Lodebar? Valt het zo niet mee voor een mens die aan de voeten van deze Koning terechtkomt, en mag ontdekken: Deze Koning is niet gekomen om te verderven, maar deze Koning is gekomen om mij zalig te maken. Deze Koning gaat spreken van genade en niet van oordeel. Deze Koning gaat mij doen delen in Zijn verlossing, en Hij zal mij net als Mefibóseth een plaats geven dicht bij Hem. Al moet je dan met allerlei gebreken door de wereld, zelfs met kreupele voeten. Maar Mefibóseth kreeg een plaats aan ’s konings tafel.

O Gemeente, de zaligheid ligt zo vast voor de Kerk van de Heere. Want Hij is een machtige Koning, Die niet alleen een zondaar zalig maakt, maar ook hen beschermt en hen bewaart. En dat is nou een rijke troost voor allen die de Heere vrezen. Want hier op aarde is het een vijandelijk gebied. Overal liggen de doodsvijanden. Wat ga je ontdekken dat je zelf zwak bent. Kunt u tegen de zonde op? Kun jij tegen de duivel op? Ben je sterk in deze wereld vol verleidingen? Gods kinderen gaan het ontdekken: Ik ben zwak, totaal zwak. Ze zijn niet bestand tegen zo’n grote menigte die op hen afkomt: de aanvallen van de duivel, de verleidingen van de wereld, maar ook het verdorven vlees hier vanbinnen. En als er dan ook nog eens dagen van duisternis komen, van aanvechtingen, van geestelijke verlatingen. Of er komt een tegenspoed, of er komt een kruis en dat er dagen zijn waarbij je denkt: Ik kom om.

Maar er is een Koning, een eeuwige Koning. Zonder ophouden bewaart en beschermt deze Koning Zijn kerk. Daarom komen ze niet om in de strijd. Want al de namen van die onderdanen zijn in de handen van die Koning gegraveerd. Die kunnen er nooit meer uitvallen. Daarbij zijn ze ook nog eens opgesloten in het hart van deze Koning. Ja, Hij draagt ze op Zijn schouders, dag en nacht. Daarom zal Zijn kerk niet omkomen. Daar staat Hij voor in als de eeuwige Koning, Die het zegt: ‘*Ik zal u niet begeven en Ik zal u niet verlaten. Ik heb u in Mijn beide handpalmen gegraveerd. En niemand zal je uit Mijn hand rukken. Ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.’*

Hoe troostvol is Zijn Profetisch onderwijs als die grote Profeet en Leraar. Mag u Hem kennen en Zijn stem, zodat je bij tijden mag zeggen: Dat is de Stem van mijn Liefste? Mag je ook bij tijden die Priesterlijke liefde ervaren, waarvan Hij gezegd heeft: *'Ik heb je liefgehad met een eeuwige liefde.* Maar mag je Hem ook kennen als die eeuwige Koning, tot Wie je vluchten mag en Die het beloofd heeft: *'Te dien dage zal er een wijngaard van roden wijn zijn; zingt van denzelven bij beurten. Ik, de HEERE, behoed dien, alle ogenblik zal Ik hem bevochtigen; opdat de vijand hem niet bezoeke, zal Ik hem bewaren nacht en dag'* (Jes. 27:2,3).

Amen.

Zingen: Psalm 20:3:
Dan zal 't gejuich ten hemel dringen;
Dan zullen wij Gods eer,
Bij opgestoken vaandels, zingen.
Uw wens vervull' de HEER.
'k Weet nu, dat Gods gezalfden Koning
Geen heilgoed zal ontbreken.
Want God zal, uit Zijn hemelwoning,
Hem sterken op zijn smeken.

Dankgebed.

Zingen: Psalm 45:1:

Mijn hart, vervuld met heilbespiegelingen,
Zal 't schoonste lied van enen Koning zingen;
Terwijl de Geest mijn gladde tonge drijft;
Is z' als de pen van een, die vaardig schrijft.
Beminlijk Vorst, uw schoonheid hoog te loven,
Gaat al het schoon der mensen ver te boven;
Genâ is op uw lippen uitgestort,
Dies G' eeuwiglijk van God gezegend wordt.

Zegenbede.